

pr. Centner. Man var altsaa den Gang enig om, at denne Industrigren lige saa vel som enhver anden her i Landet burde have en Beskyttelse. Men efter at de forskellige sukkerproducerende Lande have indført en Eksportpræmie, har dansk Roesukker ikke alene ingen Beskyttelse længere, men det kan endog undersælges paa det indenlandske Marked af udenlandsk Sukker. Den tyske Eksportpræmie er 1 Kr. 13 Øre pr. Centner, medens den danske Beskyttelse kun er 75 Øre, Altsaa kan tysk Roesukker sælges 38 Øre minus Transportomkostningerne billigere i Danmark end dansk Roesukker. Da nu Sukkerpriserne paa Grund af Overproduktion i Udlandet — ikke i Danmark — i Forvejen ere trykkede langt ned, vil man ikke kunne nægte, at den danske Sukkerroedyrker arbejder under meget ugunstige Forhold. Vi foreslaa derfor fra 1ste Oktober 1898 at ned sætte Roesukkerafgiften yderligere med $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund, saa at Afgiften derefter vil blive $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund. Beskyttelsen vil derved ganske vist ikke blive saa stor, som den var i 1891, men der bliver dog en Beskyttelse af 37 Øre pr. Centner, alt naturligvis beregnet efter den tyske Eksportpræmie. Forslagsstillerne have af Hensyn til Statskassens Indtægtstab ikke ment at turde stille Forslag om en yderligere Ned sættelse. Statskassens Indtægtstab vil formentlig beløbe sig til 660,000 Kr. For Konsumenterne ville Sukkerpriserne ikke blive højere derved. Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg giver dernæst Ordet til Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds (Wistoft), for at han paa Medforslagsstilleres og egne Vegne kan forelægge: Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om private Jærnbaneanlæg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wistoft): Det har vist sig, at den Retningslinie for Anlæg af en Jærnbane, der skulde sætte Æbeltoft og Omegn i Forbindelse med Statsbanerne, som er vedtagen ved Loven af 8de Maj 1894, ikke har kunnet naa den Tilslutning, som behøvedes for at gennemføre Anlægget. Dette beror væsentlig derpaa, at den vestlige Del af Terrainet, som Banelinien gaar igennem, ejes for en stor Del af Ejeren af Kalø Gods, en Mand, der bor i Udlandet, og fra hvem man ikke har kunnet faa nogen som helst Tilslutning til dette Baneanlæg,

hvilken var paaregnet. Hans Ejendom optager en meget betydelig Del af Baneanstrækningen. Desuden er der betydelige Terrainvanskeligheder for at føre Banen ad den Linie, der først er projekteret. Navnlig skulde den føres igennem Mols Bjerge og ad store Stigninger op til Torsager, hvad der vilde medføre, at Banen paa mange Strækninger skulde føres over Stigninger som 1:50. Det kender man ellers slet ikke her i Landet ved Jærnbaneanlæg, og det vil selvfølgelig besværliggøre Driften i meget høj Grad. Paa Grund af disse Forhold har Jærnbaneudvalget set sig foranlediget til at lade undersøge en anden Linie for at faa Æbeltoft og Omegn i Forbindelse med Statsbanerne, og denne Plan, som man saaledes har undersøgt, gaar ud paa at føre Banen til Trustrup. Denne ny Linie medfører betydelige Fremskridt for at faa Banespørgsmaalet løst, idet Banen derved føres over et Terrain, hvor der er normale Forhold og ikke mere Stigning end paa andre Baner. Denne Linie har faaet Egnens Tilslutning helt igennem saa vidt, at de staa omtrent med Pengene rede; det siges, at der kun mangler ca. 23,000 Kr., som de ere sikre paa at kunne skaffe. Den har derhos den Fordel, at den er ikke saa lidt billigere end den anden. Naar den anden skulde gennemføres, saaledes som den her foreslaaede, altsaa som normalsporet Bane, saa vil denne være 200,000 Kr. billigere end den anden. Denne Banelinie har altsaa Egnens Tilslutning, og den er billigere og gennemførligere end den anden. Jeg skal derfor paa Medforslagsstilleres og egne Vegne anbefale Forslaget, der gaar ud paa, at Banen, i Stedet for at have Tilknytning ved Torsager, faar Tilslutning ved Trustrup, til det høje Tings og den højttærede Ministers Velvillie.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg giver endelig Ordet til Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen), for at han paa egne og Medforslagsstilleres Vegne kan forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Bojesen): Naar jeg skal have den Ære for Tinget at forelægge denne lille Lov eller Tillæg til Værnepligtsloven sammen med mine Medforslagsstillere, vil det formentlig fremgaa af vore Stillinger, eller i alt Fald tidligere Stillinger, at vi ogsaa have en vis Ret til at nære særlig